

Jeg kan oplyse, at den angivne afgiftsforhøjelse på 1 pct. vil give plads til en indkomstskattelettelse på ca. 0,8 mia. kr. Anvendes disse 0,8 mia. kr. udelukkende til en forhøjelse af mellem-skattegrænsen, kan denne hæves med 6.500 kr. til ca. 192.000 kr. Antallet af mellemskatteydere ville dermed falde med ca. 100.000 til 1,7 millioner.

Jeg tror i øvrigt, at disse tal er kendt for enhver.

Anders Samuelson (RV):

De er tilsyneladende ikke helt kendt internt i regeringen, for tidligere i dag har vi fået svar fra økonomi- og erhvervsministeren, som sagde, at man med det her redskab i stedet for det, som regeringen har valgt, vil kunne friholde 155.000 personer, og man vil kunne hæve grænsen med ca. 10.000 kr.

Så kan ministeren forklare, hvori forskellen ligger i de to svar på den samme dag fra den samme regering, bare fra to forskellige ministre?

Kl. 16.35

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

O.k., jeg skal ikke kunne sige, om der her er tale om en mindre korrektion. Det afgørende er i hvert fald, at trenden er den samme. Det, der er det centrale i hr. Samuelsons spørgsmål, er jo, om man vil lade nogle afgifter stige for at kunne gennemføre en lettelse på nogle andre områder. Og man kan godt sige: Jamen hvad er en 1 pct.s stigning? Er det noget at snakke om, hvis der er så og så mange mennesker, som kan få en nedsættelse af skatten?

Jamen det er jo en omfordeling, det er klart. Det er et politisk valg. Det er et politisk valg, som Det Radikale Venstre har gjort, og det er fair nok, og det indgår jo selvfølgelig også i de drøftelser, som vi må have i de kommende år om den fremtidige skattestruktur her i landet. Jeg synes, det er vigtigt at understrege, at det, som Det Radikale Venstre her lægger op til, er Det Radikale Venstres synspunkt, og det er fair nok.

Anders Samuelson (RV):

Nej, pointen med spørgsmålet er egentlig at få belyst, hvor fleksibelt regeringens skattestop er. Her tager vi jo altså kroner og øre, nøjagtig det samme beløb, som man i dag vælger at bruge til en skattelettelse i forhold til afgifter i kroner og øre, og så bruger vi i kroner og øre nøjagtig det samme beløb. Der går ikke én krone i statskassen på grund af det her. Det er samme beløb,

man bruger på at lette skatten på arbejde, og hvad er så effekten af det? Hvor mange vil kunne slippe ud af at betale mellemskat, hvis man gør det her?

Mit opfølgende spørgsmål vil derfor gå på: Kan ministeren forklare, hvorfor man vælger det redskab, der hedder skattestop frem for det her redskab? Er der nogen saglige begrundelser? Er det på grund af beskæftigelsesmæssige gevinster ved at bruge skattestoppet? Eller hvad er det for nogle begrundelser, som man benytter sig af, når man har valgt at bruge skattestoppet? For man kan vel gå ud fra, at det ikke bare er på grund af et eller andet usagligt hensyn til, at man mener, at det nok er nemmere for befolkningen at forstå et skattestop, frem for at man benytter sig af at sænke skatten på arbejde.

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Spørgeren har fuldstændig ret i, at det jo er et politisk valg. Det er et politisk valg, om man siger: Skattestop, det er én vej at gå, eller omlægning af de eksisterende skatter, det er en anden vej at gå. Eller bevarelse af de nuværende ordninger, det er en helt tredje vej at gå.

Det Radikale Venstre har altså ønsket at lave en omlægning til gavn for mellemskatten. O.k., det er fair nok. Det er Det Radikale Venstres synspunkt.

Regeringen har sagt: Vi ønsker som punkt ét nu at gennemføre et skattestop, som rammer alle afgifter, alle skatter i kroner og øre og i procenter, og dermed er det til glæde for hele det danske samfund og dermed en sikkerhed for en bremse i den offentlige sektor. Det er en sikkerhed for, at de socialt dårligt stillede ikke bliver ramt endnu hårdere af endnu højere grønne afgifter, eller hvad det nu kan være. En sikkerhed for, at vi bevæger os i den rigtige retning.

Næste skridt i regeringens plan er så at gennemføre en nedsættelse af skatterne på arbejdsindkomster, og det er altså vores valg. Det er det, vi har ønsket, og det er det, vi nu gennemfører. At Det Radikale Venstre har en anden politisk opfattelse og et andet judgement er fair nok.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Anders Samuelson og derefter hr. Aage Frandsen.

Anders Samuelson (RV):

Lad os nu bevæge os ét skridt videre og sige: O.k., der kan være forskellige opfattelser af, hvad der er det rigtige at gøre. Det, jeg beder